

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia sztuki nowożytnej powszechnej I

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

wykład: dr hab. Kazimierz Kuczman, prof. UPJPII;

Koordynator sylabusa:

dr hab. Kazimierz Kuczman, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia sztuki nowożytnej powszechnej I](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/z/2ECTS]: dr hab. Kazimierz Kuczman, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Studenci mają pozyskać wiedzę o najważniejszych zjawiskach w sztuce europejskiej od XV do XVIII wieku, nabywając umiejętność rozpoznania i interpretacji dzieła w szerszym kontekście społecznym, politycznym i religijnym.

Treści kształcenia:

T.1 - Renesans – podłoże historyczno-społeczne epoki, warunki rozwoju, ramy czasowe, zróżnicowanie terytorialne, postawy artystyczne, cechy formalne, fazy rozwoju.

T.2 - Architektura epoki renesansu – Ramy czasowe, fazy, cechy stylowe, Florencja i Rzym jako główne ośrodki, ważniejsi artyści.

T.3 - Rzeźba epoki renesansu – Wczesnorenesansowa rzeźba we Florencji, twórczość rzeźbiarska Michała Anioła.

T.4 - Malarstwo epoki renesansu – Szkoły włoskie w okresie Quattrocenta, rola Rzymu i Wenecji w okresie pełnego renesansu, Leonardo, Michał Anioł,

Rafał, szkoły północnoeuropejskie. Wykład ma charakter przekrojowy i jest poświęcony najważniejszym zjawiskom w sztuce europejskiej od wczesnego renesansu do późnego baroku w trzech podstawowych gałęziach sztuk: architektury, rzeźby

i malarstwa. Szczególny nacisk jest położony na kształtowanie się renesansu we Włoszech, omówione są wybrane szkoły malarskie i rzeźbiarskie oraz kształtowanie się renesansowej architektury w XV i XVI wieku. Zajęcia są poświęcone włoskiemu manieryzmowi oraz oddziaływaniu włoskiego renesansu i manieryzmu na sztukę Francji, Niemiec, a w szczególności krajów Środkowej i Wschodniej Europy. W trakcie zajęć studenci poznają problematykę kształtowania się sztuki barokowej w kontekście przemian społecznych i religijnych (Sobór Trydencki) oraz zapoznają się z najważniejszymi osiągnięciami włoskiej architektury, rzeźby i malarstwa w XVII i XVIII wieku (sztuka wczesnobarokowa w Rzymie i Bolonii, projekty i realizacje G.L. Berniniego, architektki i rzeźbiarze Rzymu XVII w., twórczość G. Guariniego i dzieła w Turynie, artyści niderlandzcy i francuscy w Rzymie). Podczas zajęć student nabywa wiedzę o najważniejszych zjawiskach w sztuce XVII i XVIII Francji (sztuka dworu Ludwika XIV, Watteau i jego naśladowcy), Południowych Niderlandów, Zjednoczonych Prowincji oraz Hiszpanii (Złoty wiek), Anglii, Skandynawii i Rosji, a w szczególności Europy Środkowo-Wschodniej (Austria, Czechy, Morawy, Słowacja, Śląsk, Węgry). Student otrzymuje wiedzę o twórczości najważniejszych artystów działających na tym obszarze i formowaniu się zjawisk artystycznych w kontekście społecznym, politycznym i społecznym. Prezentacja powyższych tematów ułatwia studentom przyswojenie terminologii i wiedzy szczegółowej, periodyzacji, tematyki i ikonografii dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnych metod analizy i interpretacji w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student potrafi rozpoznać dzieło sztuki, określić jego temat, ikonografię w szerszym kontekście kulturowym.

W_2 Student potrafi analizować i łączyć zjawiska z różnych środowisk artystycznych.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu sztuki nowożytnej powszechnej.

KOMPETENCJE

K_1 Student zna podstawową literaturę przedmiotu i pogląd.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie w formie ustnego kolokwium.

1) W pierwszej części zaliczenia sprawdzana jest ogólna wiedza o najważniejszych zjawiskach w

nowożytnej sztuce polskiej, umiejętność osadzenia twórczości artystów w danej epoce lub nurcie stylowym, oraz ich dzieł omawianych podczas wykładu.

2) W drugiej części zaliczenia student dokonuje rozpoznania prezentowanej na ilustracji dzieła sztuki oraz krótkiego omówienia związanej z nim problematyki. W trakcie egzaminu brana jest pod uwagę frekwencja studenta na wykładzie.

Lektury podstawowe:

Levy M., Wczesny renesans, Warszawa 1972;

Levy M., Dojrzały renesans, Warszawa 1980;

Murray P. Architektura włoskiego renesansu, Warszawa 1999;

Renesans w sztuce włoskiej. Architektura-rzeźba-malarstwo, red. R. Toman, 2007;

Rzepińska M., Malarstwo Cinquecenta, Warszawa 1976;

Sztuka baroku. Architektura-rzeźba-malarstwo, red. R. Toman, 2004;

Sztuka świata, t. 5-7, 2001;

Sherman J. Manieryzm, Warszawa 1970;

Ważyński Z., Malarstwo Quattrocenta, Warszawa 1972;

Baroque. Architecture-sculpture-painting, ed. by R. Toman, 2004, wersje: niem. i hiszp.;

Preussen – Kunst und Architektur, red. G. Streidt, P. Feierabend, Kolonia 1999, wersje : fr. i ang.

Lektury uzupełniające:

Blunt A., Art and Architecture in France: 1500–1700, „The Pelican History of Art” 1977;

Bochnak A., Historia sztuki nowożytnej, Warszawa – Kraków 1970;

Burke P., Kultura i społeczeństwo w renesansowych Włoszech, Warszawa 1991;

Burke P., Fabrykacja Ludwika XIV, Warszawa 2011;

Caravaggio Złożenie do grobu, Arcydzieło Pinakoteki Watykańskiej. Różne oblicza caravaggionizmu, MNW Warszawa 1996;

Chastel A., Sztuka włoska, t. 1–2, Warszawa 1978;

Gerson H., Kuile E. H., Art and Architecture in Belgium 1600–1800, „The Pelican History of Art” 1960;

Le siècle français. Francuskie malarstwo i rysunek XVIII wieku ze zbiorów polskich, MNW, Warszawa 2009;

Levy M., Painting and Sculpture in France in the 18th Century, „The Pelican History of Art” 1995;

Osten G. von der, Vey H., Painting and Sculpture in Germany and the Netherlands 1500–1600, „The Pelican History of Art” 1969;

Stanisław Leszczyński Król Polski księciem Lotaryngii, Zamek Królewski w Warszawie, Warszawa 2005;

Székely A., Malarstwo hiszpańskie, Warszawa 1977;

Wittkower R., Art and Architecture in Italy 1600–1750, „The Pelican History of Art” 1982;

Wyrzykowska M., Śląsk w orbicie Wiednia. Artystyczne związki Śląska z Arcyksięstwem Austriackim w latach 1648-1741, Wrocław 2010;

Ziemia A., Iluzja a realizm. Gra z widzem w sztuce holenderskiej 1580-1660, Warszawa 2005.

Uwagi: